

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **J. M.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 4. 2007, č. j. 20 Cad 62/2006 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 7. 2006, č. X. Citovaným správním rozhodnutím byl žalobci odňat podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ode dne 22. 8. 2006 částečný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře OSSZ v Karviné ze dne 21. 6. 2006 žalobce není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti jen o 25 %. V kasační stížnosti žalobce namítal, že jeho onemocnění páteře se nezlepšilo a bolesti přetrvávají, ikdyž nevykonává žádnou těžkou práci. Důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. žalobce nevedl.

Usnesením ze dne 17. 5. 2007 vyzval Krajský soud v Ostravě žalobce k doplnění kasační stížnosti a k předložení plné moci advokátu, jež ho bude zastupovat v řízení. Žalobce byl poučen o následcích nesplnění výzvy i o možnosti požádat o ustanovení advokáta ex offo. Uvedené usnesení bylo žalobci doručeno dne 4. 6. 2007. Na toto usnesení žalobce ve stanovené lhůtě nereagoval a neučinil tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Stěžovatel sám nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který by jej v řízení zastupoval, na výzvu soudu nepředložil. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobce je svým charakterem odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však ani postupem podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. října 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

